

In Dania hoc sæculo X christiana religio reffloruit. Eamdem religionem circa annum 998 propagatam novimus apud Suecos. Hungari pariter sese illis addixerunt, Evangelium eis annuntiante pragensi episcopo *Adelberto*. S. Olaus, item rex Norvegiæ, circa annum 994 suscepit baptismum, assumpto Jacobi nomine. Hunc tanquam martyrem IV kal. augusti recolit romanum Martyrologium.

APPENDIX.

RES ATTINGUNTUR EXTERNE.

Dejecto Carolo *Simplici*, Francorum rege, anno 923 obtinuit regnum *Rodolphus* Burgundio Normannorum debellator, extinctus, anno 926. Revocatus tunc ex Anglia, quod ad avunculum regem cum matre *Oginia*¹ confugerat, *Ludovicus IV*, F. Caroli *Simplicis*, Transmarinus nuncupatus, qui consecratus rex Lugduni XIII kal. junias, obiit an. 945. Corona tum insignitur *Lotharius* illius filius, consecratus Rhemis idib. nov. eodem anno, ac vita functus anno 986. Regnavit postea uno dumtaxat anno *Ludovicus V*, ejus filius, et cum eo extincta est anno 987 secunda regum Francorum dynastia (sive prosapia et genus Caroli Magni), vocari solita *carolovingica*. Incepit anno 987 linea *capetiana* ab *Hugone Capeto*, comite parisiensium, rex *Hugo* Novioduni salutatus est a militibus et deinde Rhemis inunctus; cui vita functo anno 996 successit filius *Robertus*, princeps sanctitate et virtutibus præstantissimus. De hoc autem, cum vixerit usque ad annum 1031, proximo rursus sæculo agendum erit.

In Hispania post *Alphonsum Magnum* regnarunt ab anno 910 *Garzias*; ab anno 914 *Ordonius II*; ab anno 923 *Froila II*; ab an. 924² *Alphonsus IV*; ab anno 931 *Ramirus II*; ab anno 950 *Ordonius III*; ab anno 956 *Sanctius Crassus*; ab anno 967 *Ramirus III*; ab anno 982 *Veremundus II*; ab anno 999 usque ad an. 1027 *Alphonsus V*³.

¹ Alias *Edgiva*.

² Alibi legitur 923.

³ Regnavit in Anglia post *Eduardum I* ab anno 925 usque ad annum 940

Saracenorum caliphas adinveni X sæculo eos, qui sequuntur. Extincto *Abmed* an. 902, hegiræ 289, renunciatus est Saracenorum calipha filius ejus *Ali*, appellatus *Moctaphi*. Is decessit anno 908, heg. 295, regnavitque deinde illius frater *Jafar-Aboulfadel*, denominatus *Amouctadirbilla*. *Amouctadir* interfecto an. 932, heg. 326, regnavit paucis mensibus *Mahomet-Abaoulmansor*, eoque dejecto *Ahmed-Aboulabas*, filia caliphæ *Amouctadir*, ad an. usque 940, hegiræ 329. Hoc principe perit suprema calipharum potestas, ac plures creati sunt principes Saracenorum, quorum unus Ægyptum et Syriam regebat, alter Mesopotamiam, tertius Persidem, et qui in Africa, aut Hispania permanserant, ducibus obtemperabant suis, spreto Arvirorum seu calipharum dominatu. *Hermir* vocatur, qui suis præerat in urbe Bagdato¹, quæ fuit antiquioribus Seleucia. Qui vero principatum gerebat in Africa, dicebatur *Caimbiamrilla*, quod idem sonat Arabum lingua ac latina *constitutus jubente Deo*. Ita Saraceni vixere usque ad finem sæculi XIII, quando, ut suo dicemus loco, *ottomanicum* cœpit imperium.

Primo hujus sæculi anno *Hungari* Bavariam et Italiam vastarunt, aut anno potius superiori. *Mauri* Cantabria a Sanctio, rege Aragoniæ, pelluntur. *Saraceni* duce Leone Tripolita christiano apostata, anno 904 plurimos in constantinopolitanis vicinis cæciderunt, urbemque Macedoniæ thessalonicam devastarunt incendio. Idem anno 910 in Calabriam, urbemque Consentiam truculenti irruerunt. Refert id illustris *Pagius* ad annum 902, fortassis non recte. *Hungari* anno 907 *Ludovicum IV* commissa atroci pugna vicerunt, ac anno 909 populati sunt Saxoniam et Thuringiam, annoque sequente Alemaniam. Cæsi tamen fuerunt anno 921 ab imperatore *Henrico*, et coacti ad novenii petendas inducias. Idem *Henricus* anno 928 *Sclavorum* copias internectione delevit, atque anno 930 Misnam condidit in superiori Saxoniam. Rursus anno 935 Hungaros

Adelstanus; tum *Edredus* usque ad 955; deinde *Edgardus* usque ad annum 975; *Edoardus II*, martyr, anno 978; *Etelredus* 1016. In Polonia primus christianus rex *Micislaus* obiit anno 999.

¹ Bagad.

ingenti prælio devicit, sibi *Patris patriæ* nomine comparato. Diruta an. 933 a Saracenis Africæ Genua, *Hungari* anno 937 in Italiam hostili furore irruperunt. *Saraceni* non semel hoc sæculo superati; nam sub Joanne X, anno 915 a finibus Latii et Campaniæ, ubi prope Lyrim fluvium annis 40 consederant, finitimos quoque infestantes, expulsi fuere; devicti anno 939 apud Septimancas Castellæ oppidum a rege Ramiro; illorum classis ab Hugone Italiæ rege et e Græcis *chelyndro* igne¹ anno 941 combusta; duplici certamine, anno 964 et 968 eos in Asia debellavit Græcorum imperator, Nicephorus, et in Syria non semel an. 974, et sequenti Joannes Tzimisces; e Frazineti oppido eosdem expulit anno 972 dux arelatensis, Willelmus. Otho autem II, imperator, qui a Saracenorum tyrannide Apulos, Brutiosque anno 968 liberavit, eosque insequente anno coegerat ex Italiæ oris discedere, anno 982 ingenti prælio in Calabria commisso, una cum Græcis ab iisdem superatus, vix potuit exigua navicula fugam capere. In Hispania rursus invalescentes anno 985 expugnarunt Catalauniæ metropolim Barcinonem, et paulo post legionem *germanicam*, civitatem provinciæ tarraconensis². Sarmatæ quoque, seu Ruteni ac Moscovitæ, necnon Bulgari, Mysiæ populi, sæculo X ruerunt in arma. Ac anno 944 a Græcis tam cruento bello cæsi fuerunt, ut Helena illorum regina Constantinopolim fugerit, atque anno 972 a Joanne Tzimisce magna item clade fuerunt prostrati. *Bulgari*, qui anno 947 ad Acheloum fluvium intulerant Græcis maximam cladem, et anno 933 obsederant C. P., suburbana incenderant et universam Thraciam vastaverant, unde magnis deliniti muneribus recesserunt anno 929; *Bulgari*, inquam, an. 964 expugnati fuerunt a Joanne Tzimisce, non semel laudato, et anno 1000 a Basilio II ejecti e Thessalia, Macedonum regione.

Perpauci habentur scriptores profanarum historiarum, huic

¹ De hoc Græcorum igne Gullielmus Apul. lib. V *Rerum Norman.*

Et contra Venetum naves, Danaumque chelyndros
Certamen navale parant.

² Calabriam rursus depopulati sunt an. 986, expugnatis Rhegio, Julio, Crotone, aliisque urbibus magnæ Græciæ.

mantissæ inserendi. Obscura enim sunt nomina *Joannis Assarii* Britanni, qui initio X sæculi scripsisse fertur Vitam regis sui Ælfridi; *Cappidi Stauriensis*, qui ætate Conradi et Henrici Aucupis, regnum Britannicæ contexit genealogiam; *Oconis Scharlensis*, a quo, tempore Othonis Magni, conscriptæ dicuntur origenes Frisiæ; atque *Dudonis Neustrii*, qui narrationi rerum a Normannis gestarum in Gallia, Othone III imperante, multas infarsit fabulas. Claruit circa idem tempus *Roswida*, seu *Rosvitis*, monialis in cœnobio gandersheimensi, quæ jussu Othonis II et Gerbergæ abbatissæ, scripsit heroico carmine historiam sive panegyricum de gestis Othonis I, aliaque metro et prosa composuit. Recte autem de scriptoribus hujus sæculi si recensere nobiles præclarosque velimus, repetendus nobis erit cum doctissimo Vossio, lib. II *De hist. græcis*, cap. xxvi, virgilianus ille versus *Æneidum* primo :

Occurrunt rari nantes in gurgite vasto.